

מחזור העבודה שלו בשנה אחת הגיע לסדר גודל של 20 מיליון ל"י. התמוטטותו של עמירם וייסברג בן ה-29, לא היתה בלתי נמנעת. סכומי הכספים שהגיעו לו — או שהיו צריכים להגיע אליו עם סיום העבודות שביצע — הסתכמו במיליונים רבים. אילו היה מסיים את העבודות שהתל עבור מש"ר דהביטחון והסוכנות היהודית ומגיע ל"סיכום השבונות, ייתכן והסכומים שהיו מגיעים לו היו מכסים את סכומי חובותיו. אבל ההתחשבנות שלו עם המוסדות נסחבו והתמשכו. בינתיים החלו עובדיו ונושיו ללחוץ עליו. כדי לפרוע את חובותיו נטל עמירם וייסברג הלוואות מכל הבא ליד. הוא לקח כספים ממלווים ברי"ת קצוצה, מחברים, מאנשי עולם-התחנות, מעובדיו, מזוכירתו, ומסתם מכרים. תוך זמן קצר נכנס לסחרהורת שלא יכול היה עוד להימלט ממנה. הוא היה נותן צ'קים דחויים לנושים, מבלי ליטול מהם חזרה צ'קים שזמן פרעונם חלף והם לא נפרעו. כך קרה שהרבה נושים החזיקו ומחזיקים בידיהם צ'קים ושטרות בסכומים

כפולים ומשולשים מכפי שהיה חייב להם באמת. איש-עסקים רציני לא היה מגיע לעולם למצב מעין זה. אבל עמירם וייסברג, הכוכב העולה, בתחום קבלני-משרד-הבט"ח, חוץ, לא היה איש-עסקים כזה. הוא הת" מוטט באותה מהירות בה הגיע לגדולה. כשם שהפך בין-לילה למיליונר, כך הת" רושש בין-לילה. סיפורו הוא דוגמה מאל"פת כיצד ניתן עדיין במדינת-ישראל בשנת 1975 להתעשר ולהתרושש בחסות משרד-הביטחון ותחת עינם הפקוחה של שיל"טונות מסי-הכנסה. עוד לפני שלוש שנים היה עמירם וייס"ברג דמות אפרורית ואלמונית, שהסתתרה מאחורי הולפק של אחד מבת-המלון שב"רחוב הירקון בתל-אביב. הוא היה בנו של פועל נמל תל-אביב, שנהרג בתאונה במלך ב"1948. כשעמירם היה עוד פעוט, אמו נישאה בשנית לבעל תחנת-סיכה ב"ראשון-לציון ועמירם גדל בחסותו של האב החורג. את שירותו הצבאי עשה ביחידת תות"חנים, בה הגיע לדרגת רביסמל, וזמן קצר

מווילה זו בהרצליה פיתוח נמלטה מישפחת הקבלן - והנושים בזזו אותה!

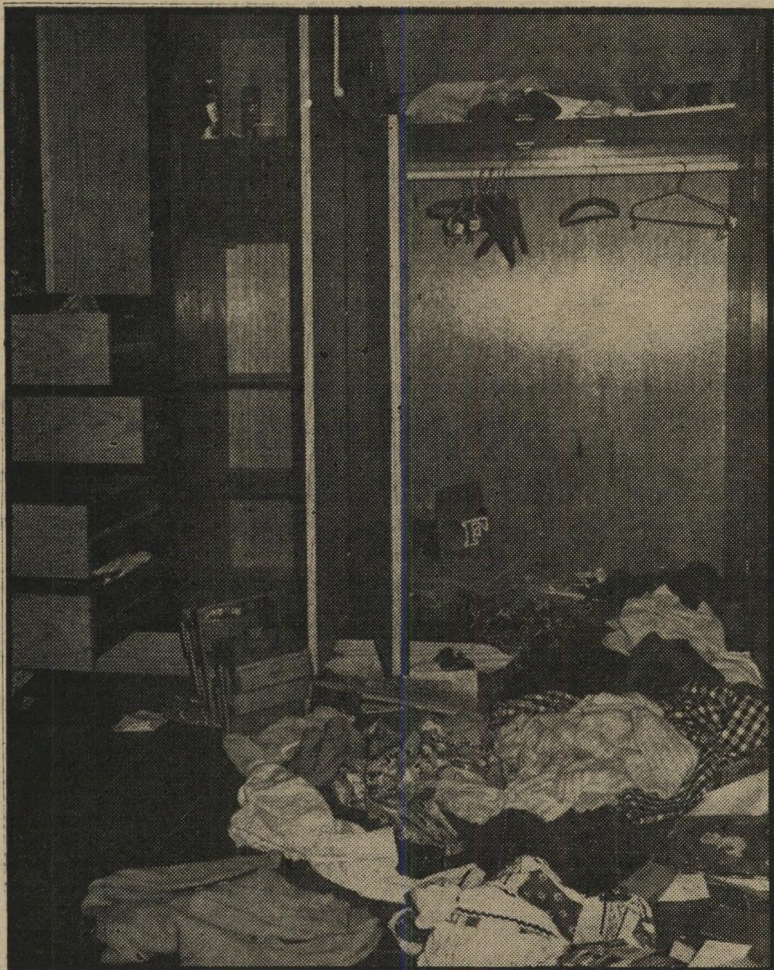
זה יגמר ברצח!" היה עמירם וייסברג נוהג לומר, "מישהו יקח יום אחד תת-מיקלע ויחסל את הפקידים האלה של משרד-הביטחון. מה שהם עושים לקבלנים זאת התעללות. למי שלא משלם שוחד הם מושכים את אישור החשבונות. תראו שזה יגמר ברצח!"

בשבע שערב זה באמת כימעט נגמר ברצח. אבל איומי הרצח הופנו אל עמירם וייסברג עצמו. מישהו, או כמה, מנושיו של אחד הגדולים שבקבלני-הביצורים של משרד-הביטחון, שיגר אליו רוצח-שכיר. "אם לא תשלם את החובות שלך, זה יגמר ברצח!" היתה הבשורה בפיו של האיש. עמירם וייסברג לא נטל סיכון.

בשחר היום החמישי של השבוע שעבר הוא הגיע בחשאי לגמל-התעופה בן-גוריון, כשהוא חרד שמא יעצרו אותו בדרכו אל המטוס. אבל איש לא עצר בעדו. שמר"ראש שכיר, שעבד בשירותו מזה מספר חודשים, ומלווה-ברבית-קצוצה, שהצליח להשתלט על חלק מרכושו, ליוו אותו אל המטוס. כמה שעות אחר-כך, במטוס אחר יצאו מהארץ גם אשתו ושני ילדיו.

בערב אותו יום הגיע פתק בידי שליח אל יידו הטוב ביותר של עמירם. רק מישפט אחד היה רשום בו: "אני מבקש שתסלח לי." כך נודע כי עמירם וייסברג נמלט מהארץ. לולא פתק זה היה הדבר נשאר בסוד עוד זמן מה. שכן בשבועות האחרונים הסתתר עמירם מנושיו ועקבותיו כמעט ונעלמו. מחשש לחייו הוא הפסיק לבוא למשרדו חברת, וייסברג לבניה ופי"תוח" בכיכר-מלכי-ישראל בתל-אביב.

את וילת-הפאר שלו שברחוב שלוהה בהרצליה פיתוח, נטש כבר ימים קודם לכן. הוא הוציא ממנה את אשתו וילדיו והתחבא במקום סתר, מפחד הנושים. כא"שר הצליח לבסוף להתחמק מנושיו ולע"זוב את הארץ. הוא הותיר אחריו חובות של מיליונים.

אחרי שהשתחרר התחתן עם נערה שהכיר בשירותו הצבאי. היתה זו שרה פוטשניק, בתם של בעלי מלון פאר בטבריה לשעבר. שמכרו את המלון המפורסם ועברו לנהל את מלון אקזלסיור ברחוב הירקון בתל-אביב. כשהתחתן עם משפחת המלונאים הפך עמירם עצמו למלונאי. הוא עזר להורי אשתו לנהל את המלון הקטן, עבר בשעות הערב קורס למנהלי מלונות ב"הרצליה וחי בצניעה עם אשתו החולנית.

קבלן, כמו כולם

אם הסתתרו בעמירם שאיפות גדו"לות וכישרונות כמוסים, הם יצאו לאור בראשית שנת 1973. היתה זו תקופת ההס"חאבות הגדולה שקדמה למילחמת יום-הכיפורים. הצלחותיהם של קבלני קו ברי"לב, שהתעשרו בין-לילה, ניקרו גם את עיניו של עמירם, שהכיר כמה מהם באופן אישי. הוא אמר לעצמו: "אם הם מסוגלים — גם אני מסוגל לזה." הוא אסף את המזומנים שהצליח לחסוך, לקח קצת הל"וואות, ובסיועו של ישראל ("יולק") טל, יידך מישפחה בעל ותק וניסיון בקבלנות, החל לעסוק בעבודות-קבלנות ובניין. הוא שכר כלים מיכאניים והחל מבצע עבודות-פיתוח ועבודות-עפר עבור הסוכנות.

בעבודות קו ברי"לב לא הספיק עמירם להשתלב. הקו נפל לפני שהוא קם על רגליו. אבל הנוסיה מקרה-העלה, ועבודות-הביצורים בקורי סיני החדשים שהחלו לאחריה, סיפקו לו את כל מה שהחמיץ לפני המילחמה.

עלייתו של עמירם וייסברג כקבלן ל"עבודות-ביטחון היתה מדהימה. רק בתחילת 1974 התחיל עמירם וייס"ברג לקבל ממשרד-הביטחון עבודות. תחי"לה עבד בשותפות עם קבלני-העפר צבי

בונה קו-סיני ברת!

גל בכניית בונקרים ומערכות-ביטחון ב"רמת-הגולן.

אחרי התקפת המחבלים על קיבוץ שמיר בגליל הוא קיבל את עבודות הביצורים של הקיבוץ. מרותו בעבודה זו קנה את הווילה בהרצליה פיתוח, שעלתה לו 600 אלף ל"י. כעבור כמה חודשים כבר החל לעבוד בקו-הביצורים החדש בסיני. משרד-הביטחון הכיר בו כקבלן מורשה, הרשאי לקבל על עצמו עבודות עד לסכום של 7 מיליון ל"י. עמירם ביצע עבודות בסכומים גדולים במרבה. היתה זו הוא שבנה מחדש את ביצורי מעוז בודפטט —

מישרד-הביטחון והסוכנות חייבים לו

מיליוני לירות - אבל נושיו איימו לרצוח

אותו אם לא ישלם להם מייך את חובותיו

בלמעלה משני מיליון ל"י הסתכמו חר"בותיו לסניף בנק-לאומי שבבניין מלון דן בתל-אביב. מיליון וחצי ל"י נוספים נשאר עמירם וייסברג חייב לשתי חברות-ביטוח גדולות שהילו לו כספים. חלקם תמורת ערבויות בנקאיות. ובידי עשרות נושים נוספים התגלגלו צ'קים ושטרות בסכומים שהוערכו במיליון וחצי ל"י נוספים.

חובות אלה בישרו התמוטטות נוספת בבניין-הקלפים של המשק הישראלי. החי"דוש היה בכך שבפעם הראשונה התמוטט עתה קבלני-ביצורים מוכר ומאושר של משרד-הביטחון, מגדולי קבלני-העפר, ש"